

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ОГЪНЯТ НА НЕГОДУВАНИЕТО

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Нашата последна молитва към Бога	3
1. Видението с огъня в часа на вечерния принос	7
2. Видението с примката на трапезата	13
3. Видението с помрачението на очите	24
4. Видението със запустението на жилищата и шатрите.....	31
5. Видението с изличаването от Книгата на Живота	37

НАШАТА ПОСЛЕДНА МОЛИТВА КЪМ БОГА

(ВМЕСТО ПРЕДГОВОР)

“Но аз към Тебе отправям молитвата си, Господи, в благоприятно време; Боже, послушай ме според голямата Твоя милост, според верността на Твоето спасение. Избави ме от тинята, за да не потъна; нека бъда избавен от ония, които ме мразят, и от дълбоките води...”¹

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Искрено се надявам последната пророческа книга, която получи от служение “Мория”, да е оставила дълбок печат в сърцето ти. Защото с виденията в нея Господ показа на всички ни, че пътят към Небето е много стеснен и Небесната Врата – достатъчно тясна, за да пропусне само онези, които Небето е одобрило и намерило за достойни.

В тези последни дни и седмици сърцето ми скърби и плаче. Понеже Господ ми даде да видя облаци от ужасно зло, легнали върху цялата българска нация. Облаци, от които слизат демонични началници, за да заменят старите, които са били по-малко зли. Тъй щото най-голямото зло върху България все още предстои. И ако ти би попитал малко ли зло преживя нашият народ, за да му идва още, то аз ще ти отговоря, че управляващите българската нация категорично отхвърлиха Исус Христос като Господ и Бог. От охранените безбожници в парламентарните кресла та до последния министерски пост – всички до един се поклониха на духа на грабителството и всеобщото религиозно лицемерие. А това категорично отхвърляне на Господ отекна в духовния свят като покана към дявола. Покана, с която облечените в държавна власт и богатство, единодушно му казаха:

“Нацията е твоя, дяволе! Направи с нея каквото си поискаш, но само и само да се обогатим и живеем като царе! Ако щеш – направи ни Содом и

¹ (Псалом 69:13-14)

Гомор! Ако щеш – превърни ни във Вавилон! Опозиция от нас няма да имаш, нито някой ще гъкне против тебе!”

Ето така нечестието на цялата държавна политика извика черните облаци на Злото. И замяната на злите демонични началници с още по-зли вече започна повсеместно.

Някои журналисти с будна съвест, усетили, че се случва ужасна и непоправима трагедия, надигнаха гласовете си срещу нечестието във висшите държавни кръгове и призоваха народа повече да не ги избира.

Но как се събужда заспал народ, свикнал да обогатява и позлатява гонителите си? Как се събужда общество, което в апатията и малодушието си е на едно от първите места в света? Как се събужда нация, чиито езичници примират във възторг от мерзостта на телевизионни предавания като “Треска за злато” и “Big Brother”, и са готови всякога да гледат сребролюбие и хазарт, мастурбация и пиянство, повръщане и всякакви други гнусотии? Как се събужда хипнотизирано младо поколение, което се блъска пред касите, за да си купи билет за демоничните концерти на фолк-идола Азис, но не е готово да подхвърли и стотинка на бездомните, които умират по тротоарите? Как се събужда фанатизирано старо поколение, което още не изчистило полепналия восък по дрехите си от един религиозен празник, купува нови свещи за следващия? Как да проповядваш Примера на Исус на религиозни деноминации, след като тщеславните гледат към Америка, православните – към Русия, но никой – към Небето и Господ Исус Христос? Как, най-сетне, да бъдеш свидетел на Небесния Цар и да проповядваш Неговото Царство, след като българите си докараха земен цар от Испания и го облякоха с власт, за да ги тъпче и угнетява с кликата си от продажни министри и депутати?

Казвам ти, братко мой, че по изричната заповед на моя Господ, аз се качих духовно на Хълма Мория и ще стоя там, докато изтлея или докато Исус не ми отвори врати на изток или запад по земята, за да докосне с пророческите Си видения други поколения и други човеци. Поколения, които жадуват и гладуват за Неговата Правда, а не за користите и за богатствата на дявола. Поколения, които обичат Светлините на Сион, а не банковите си сметки и имоти. Самото ми възкачване на Господния Хълм ми

донесе твърде болезнена самота и отчуждение, но аз знаая, че трябва да стоя горе. Дори само за един или двама, които ще се възкачат пред Господ. И именно заради тях сега ще продължа да пиша за останалите видения, които Исус ми разкри от шестдесет и девети псалом. Защото докато гледах черните облаци на Злото и слизащите от тях демонични началници над България, Исус проговори на сърцето ми, като ми казваше:

“Укрепи се и нека никак не отпада сърцето ти! Защото ако и мнозина в долината да имат причини против тебе, пак твоят Господ няма причина против сърцето ти. Ако и мнозина да те похулиха и намразиха, че направи твърде висока летвата за духовното общение с Моите видения, пак ти казвам, че си извършил Съвършената Ми Воля. Понеже Отец Ми години наред търпя и гледа на поруганието, което преживя заради Името Ми. И ако ти плака поради многото лъжи на лицемерните и поради жестоките стрели на коварните, пак ти казвам, че нито една от сълзите ти не се проля напразно. Защото с тези сълзи и с цялата ти скръб Аз потвърдих в сърцата на всичките Си Верни, че вече е настъпило най-последното време. Времето на последната ви молитва към Мене и към Отца Ми. Благоприятното време, когато всички трябва да вдигнете главите си към Небето и да извикате с думите на Жертвата:

“Но аз към Тебе отправям молитвата си, Господи, в благоприятно време; Боже, послушай ме според голямата Твоя милост, според верността на Твоето спасение. Избави ме от тинята, за да не потъна; нека бъда избавен от ония, които ме мразят, и от дълбоките води...”²

Виждате ли благоприятното време, люде Мои? И помните ли, че Господ винаги е бил най-близо до наскърбените и съкрушените в сърце? Казвам на всички ви, че Злото в древните дни е като бледа сянка пред днешното умножено и беззаконно Зло, с което дяволът завлича в тъмницата си. Защото древните във всичките си злини пак намираха място за промяна в сърцата си и трепереха, когато Божий пророк отваряше устата си и им даваше Господното

² (Псалом 69:13-14)

заявление. Древните царе се обличаха във вретича и стояха в пепел и пост, когато трябваше да изкупят паденията си пред Всевишния. Но днешните царе не са като древните, понеже са хилядократно по-зли и лукави. Понеже днешното пророческо Слово от Отца Ми се тъпче и презира от тях така, както кучетата тъпчат Святото и както свинете презират бисерите. И ето затова Моите люде, станали Жертви за Мене, отварят устните си за последната молитва към Бога и Отца! Тая молитва, с която пророк Илия призова Огъня за вечерния принос! Тая молитва, с която ще бъдете избавени и въздигнати високо над тинята и над дълбоките води! Тая молитва, която духовно отговаря на последните думи от "Отче наш":

"И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия!"

Защото Отец Ми наистина е съвършено силен да ви опази от лукавия и от нечестието на всичките му води! Но дали всички бихте се молили с думите на Жертвата? Дали всички бихте изговорили думите, които Небето иска да слуша?"

Братко мой! Нека ти кажа, че именно с молитвата си ти показваш на Бог как гледаш на мястото, на което се намираш. Но виждат ли всички тинята и дълбоките води на света? Не е ли станала тинята благоденствие за едни и дълбоките води – щастие за други? Не се ли молят хиляди по хиляди с едни други думи, като искат от Бога дял от тоя свят? Не са ли станали молитвите на мнозинството от църквите като едно непрестанно грухтене и мляскане на прасета и шопари? И да казваш ли тогава "Амин" на молитви, които те правят да затынеш в тинята и дълбоките води, а не да бъдеш измъкнат от тях? Аз се моля на моя Господ и Бог да разбереш всяко едно от виденията в тази пророческа книга. Защото ако в предишната книга сърцето ти видя водите на Поруганието, то тук Господ Исус ще ти изяви Огъня на Негодуванието. За да имаш наистина увереността и потвърждението на Святия Дух, че на този свят му е останало съвсем малко време. Толкова малко, щото не си заслужава да имаме каквато и да е друга молитва към Бога, освен молитвата за избавление от лукавия и от всичката му тиня и дълбоки води. Амин и Амин!

1. ВИДЕНИЕТО С ОГЪНЯ В ЧАСА НА ВЕЧЕРНИЯ ПРИНОС

“Господи, Боже Авраамов, Исааков и Израилев, нека стане известно днес, че Ти Си Бог в Израиля, и аз Твой слуга, и че според Твоето Слово аз сторих всички тия неща. Послушай ме, Господи, послушай ме, за да познаят тия люде, че Ти, Господи, Си Бог, и че Ти Си възвърнал сърцата им надире...”³

Братко мой! Верни ми приятелю!

Както никой не може да избяга от естествения си образ, даден му от Твореца при рождението му, така в духовен план и аз не мога да избягам от призванието си в Христа Исуса. Защото не човеци, но Бог ме помаза за Негов слуга и пророк, и не човеци, но Сам Христос ме ръкоположи, за да се движа в Духа и Силата на Илия.

Това помазване и ръкополагане не стана с гръмки фрази или с ръкопляскане, нито се случи на някоя бляскава църковна конференция. То не беше записано на видеокасета, нито подкрепено от хартиен документ с нужния подпис и печат. За него моят Господ Исус не поиска специално разрешение от църковните съюзи, нито пък се съобрази с нечестивите религиозни лидери.

Не! Всичко това се случи в небесните места, в Сион и пред Божието Светилище. Тъй щото от мига на избирането ми от Бога, аз да се намеря длъжен и отговорен само пред Него, без да завися от никоя човешка или религиозна власт.

За Вавилонската църковна система, в която всички пастири са като парашутисти, спускани отгоре, и нищо не се случва без одобрението и подписа на височайшите фараони, моето служение за Царя беше обявено за ерес:

“Кой е тоя Главчев? За к’ъв се мисли тоя Главчев?”

Не се учудвай на тия въпроси. Те бяха нормални, защото зад мен не стоеше църква, нито имах подписа на църковен фараон. Още повече, че с примера да давам даром книгите си и да заклеявам продаването като

³ (III Царе 18:36-37)

дело на Сатана, аз станах мъчителен трън за църковните търговци, които не искаха да се разделят с мръсния си бизнес. Всичко това отекна в духовния свят и твърде скоро аз щях да срещна яростната съпротива на всякакви съюзи и църковни пирамиди. Всъщност – случи се това, че аз никак не можах да избягам от Образа, даден ми от Господ Исус Христос. Образ – да бъде Негов слуга в Духа и Силата на Илия. А срещу този Образ всякога има един дух на Езавел, един дух на Ахаав и доволно количество лъжепророци на Ваал.

Както можеш да предполагаш, аз трябваше да извървя път и да платя цена за призванието си от Бога. И подобно на пророк Илия да превърна служението си в Жертва, която да приготвя за Огъня на Отца при вечерния принос. Докато всичко това се случваше през годините и Бог увеличаваше тлъстината на Жертвата с всякакви чудни Небесни видения, аз трябваше да приема в сърцето си Неговото предупреждение, че където има Жертва на слуги в Духа и Силата на Илия, то там ще има и води на нечестие, които трябва да се поругаят с Жертвата. Ти вече разбра какви са водите на нечестието от предишната пророческа книга, но сега моят Господ ще ти даде нови откровения. За да разбереш, че където се увеличават водите на нечестието, там се увеличава и Божият Гняв. Другояче не би могло и да бъде. Не може всички български църкви и пастири да крещят на висок глас, че Стефан Главчев е антихрист и вълк, който завлича овце от стадата им и не признава авторитета им, и това да не отекне в духовния свят и пред самия Престол на Бога и Отца. Всъщност – ако върху Жертвата на пророк Илия се изляха дванадесет бъчви с вода, а всяка бъчва се приеме като година от непрестанно поругаване и угнетяване, то наистина от началото на служението ми за Исус, започнало през 1993 година вече са изминали 12 години. Тоест – Жертвата на служение “Мория” за Небесния Бог и Цар, е приела всичкото възможно поругание, което е трябвало да претърпи. Въпреки, че е възможно изчислението да е от по-късен период, а именно – от първите огнени пророчески книги против търговците в Храма, написани през 1997 година. Това няма никакво особено значение за мен, понеже вече съм приел съдбата си да претърпя всякакво поругание за Исус. Но това има съдбоносно значение за тези, от които дойдоха

водите на поруганието ми. Защото тези води не дойдоха от езичниците, които не познават Бога, но от канцелариите на църковната върхушка в България, която анатемоса книгите ми и ме заклейми като лъжепророк и антихрист. А Бог е Бог на точните мерки, ако и не всички да виждаме и познаваме ясно времената и съдбите Му. Затова зная, че има точна година, точен месец и точен ден от месеца, когато Огън от Небето ще падне върху приноса на Жертвата и ще я засвидетелства пред целия свят като угодна на Божието Сърце. А тогава същият този Огън вече ще е пресушил водите на Поруганието и Сам Отец ще е въздал на злите и нечестивите от Пламения Си Гняв. Затова нека сега ти покажа видението в подножието на планината Кармил, което Исус разкри на сърцето ми. Защото Той отново ми говореше, като казваше:

“Мислите ти за бъчвите с вода наистина са верни. Но Аз ти казвам да запечаташ тая тайна и да не мъдруваш върху нея, понеже е скрита в Божия Суверенитет. А ти Ме последвай, за да видиш нещата, които трябва да предадеш на Църквата Ми. Защото всеки, чийто живот е станал Принос и Жертва за Бога, трябва да укрепи сърцето си с Моите видения и Моите думи.

А сега виж това...”

След последните Си думи Господ докосна с ръка главата ми, тъй щото пред очите ми се разкри видението в подножието на планината Кармил. Аз отново виждах пророк Илия, възправен пред Жертвата и окопа с водите. Край пророка все така стояха хилядите израилтяни и множеството от лъжепророците на Ваал. Но онова, което този път ме изуми, беше тишината. Не се чуваше никакъв глас, нито каквато и да е реакция на онова, което предстоеше. Самата вечер в подножието на Кармил вече слизаше с дрезгавината си, а до ушите ми стигаше само шепота на вятъра в клоните на планинските дървета. Но ето, че точно в тоя миг пророк Илия се наведе до Жертвата и окопа с водите. И като вдигна кожуха си и покри с него главата си, падна на коленете си и простря напред ръцете си, като извика със силен глас:

“Господи, Боже Авраамов, Исааков и Израилев, нека стане известно днес, че Ти Си Бог в Израиля, и аз Твой слуга, и че според

Твоето Слово аз сторих всички тия неща. Послушай ме, Господи, послушай ме, за да познаят тия люде, че Ти, Господи, Си Бог, и че Ти Си възвърнал сърцата им надире...”⁴

Докато Илия изговаряше думите си, една от звездите на небосвода заблестя твърде силно. И като започна да се приближава, застана над самия връх на Кармил, обвита в ореол от Светлина. Не беше никак трудно да забележа, че това беше моят Господ Исус. Извадил Меча на Духа от мантията Си, Той го простря към Жертвата на пророка и към окопа с водите. И ето, че огнена мълния от Господния Меч падна върху самите води, като започна да ги пресушава, а те зацвърчаха твърде шумно. А пояждането от мълнията беше толкова яростно и страшно, щото водите дори не съумяваха да се превърнат в пара, та да избягат встрани.

Не! Те просто изчезваха сред Огъня на мълнията, докато се изпразни целият окоп. Едва тогава Огънят нападна на дървата, като ги изпепели мигновено, а накрая той изгори и Жертвата. Това доведе зрителите до страх и трепет, тъй че хилядите паднаха на колената си като един човек, викайки единодушно:

“Йеова, Той е Бог; Йеова, Той е Бог...”⁵

Докато целият Израил викаше, едно сладко благоухание от Светлина се въздигна от Жертвата нагоре, към върха на Кармил, тъй щото Илия погледна нагоре и видя Господа в Славата Му. А след това, чул Гласа Му в сърцето си, се възправи и свали кожуха от главата си, като извика със страшен глас на израилтяните:

“Хванете Вааловите пророци; ни един от тях да не избяга...”⁶

Дочуло гласа на Божия пророк, мнозинството вкупом заобиколи лъжепророците на Ваал, тъй че последните дори и не можеха да помислят за бягство. А тогава в самото видение Господ слезе към мен от върха на Кармил. И държащ все така Меча на Духа, Той вече ми казваше:

“Разбра ли видението Ми? И проумя ли какъв беше Пътят на Божия Пламенен Гняв?”

⁴ (III Царе 18:36-37)

⁵ (III Царе 18:39)

⁶ (III Царе 18:40)

“О, Иисусе! Аз видях как Ти застана на върха на Кармил и простря Меча Си надолу. А тогава огнената мълния от Меча Ти пояде водите в окопа, а след това наръча с дървата и накрая – самата Жертва...”

“Значи, както сам си забелязал, Огънят първом облиза водите в окопа. Така ли е!”

“Да, Господи мой! Така е!”

“А защо Огънят първом нападна на водите? Защо не си взе Жертвата, а водите да остави незасегнати от мълнията му?”

“О, Иисусе! Та нали тези води всякога са дразнели Лицето на Бога и Отца и са натрупвали Гнева на Сърцето Му? И как Ти в тоя миг няма да Си спомниш на какво презрение и поругание е бил подложен пророкът Ти Илия от Езавелините лъжепророци? Как няма да Си спомниш, че очакването на Жертвата към Тебе е било именно писаното:

“Излей на тях негодуванието Си; и пламъкът на гнева Ти нека ги постигне...”⁷

“Разбира се, че ще Си спомня, момчето Ми. И ето затова сега ти дадох видението при планината Кармил. За да бъде то свидетелство на цялата Ми Църква, че във времето на Божието Негодувание Огънят първом ще нападне водите на нечестието и чак след това ще приеме Жертвата. Защото Жертвата трябва да се възкачи в Небето с Дух на радост и тържество.

А каква по-голяма радост и по-голямо тържество за Жертвата от тия – да види Божието въздаяние и гняв срещу всичките хулители, насилници и лицемери, които са искали да я съкрушат с водите на нечестието? Каква по-голяма радост и какво по-голямо тържество от тия – Господ в пламенния Си Гняв да въздаде на нечестивите и да ги натрупа за погибел? Не казва ли притчата за тоя час и тоя миг думите:

“Когато благоденстват праведните, градът се весели; и когато погиват нечестивите става тържество...”⁸

Но ето затова днес ви говоря чрез свидетелството на пророка Ми. За да разберете и проумеете, че Огънят вече е паднал върху

⁷ (Псалом 69:24)

⁸ (Притчи 11:10)

нечестивите, а съвсем скоро ще въздигне и благоуханието на Жертвата. И ако вие сега Ме попитате:

“Къде е Огънят на Твоето Негодувание върху нечестивите, Господи?”

То на всички вас бих отговорил:

Последвайте Ме във виденията, които ще дам на пророка Си. Защото Огънят на Негодуванието днес не пада така, щото всички да го видят, но пада така, щото да го видят разумните, а никой от нечестивите да не го усети, нито да проумее, че е станал предмет на Божия Гняв. Защото има псалом във Вечната и Свята Библия на Отца Ми, който е показал Огъня на Негодуванието върху нечестивите на последното време. И това е шестдесет и деветият псалом, в чиито стихове посвещавам слугата Си.

Ето, казвам ви!

Блажени всички, които видят как Божият Гняв пояжда водите на нечестие и приготвя нечестивите за собствената им погибел! Блажени всички, които претърпят поруганието и не се съблазняват, когато Отец Ми се бави! Защото “бавенето” на Отец Ми е само за онези сърца и умове, които не Го познават съвършено.

Но в действителност, Той вече е извършил съдбите на Пламения Си Гняв върху водите на всичкото нечестие и съвсем скоро ще приеме пред Олтара Си Жертвите на всичките Си слуги, били те малки или големи, били те ходатаи или пророци.

А ти Ме последвай във виденията, които ще дам на сърцето ти. За да видиш как Гневът поглъща водите и как нищо не съдейства за добро на тия, които презират Бога и като блудници Го оставят...”

2. ВИДЕНИЕТО С ПРИМКАТА НА ТРАПЕЗАТА

“Трапезата им пред тях нека им стане примка, и когато са на мир нека стане клопка...”⁹

Братко мой! Верни ми приятелю!

Разбираш ли последните думи на Господ Исус от предишната глава? И проумяваш ли, че Божият Гняв е твърде велик, за да изглежда като човешкия? Нека ти кажа, че преди началото на това видение, аз с голяма ревност посочих на Исус не едно и две нечестиви дела, с които дяволски съблазнители съсипват църквите в България. И тогава Го попитах:

“Защо не накажеш тия съблазнители, Господи? Защо не искаш да им въздадеш за злото, което вършат с такова усърдие?”

А тогава Господ ми отговори, казвайки:

“Аз наказвам онези, които любя! И бичувам всеки син, когото приемам в Царството Си! Как тогава ти Ме призоваваш и Ме молиш да накажа човеци, които не Ме любя, но са Ме отхвърлили като блудници от сърцата си?”

Не разбираш ли, че наказанието е най-голямата възможна Милост, която Аз бих показал към престъпниците? Но когато тези човеци не просто са престъпили Божия Закон, а вече се подвизават в същинското беззаконие на дявола, то тогава такива се оставят за времето на съд. Понеже са с прегорели съвести и никое Божие привременно наказание не би ги довело до покаяние.

Точно за такива Словото Ми казва:

“Защото за тия, които веднъж са били просветени, и са вкусили от небесния дар, и са станали причастници на Светия Дух и са вкусили, колко е добро Божието слово, още са вкусили и от великите дела, които въвеждат бъдещия век, а са отпаднали, невъзможно е да се обновят пак и доведат до покаяние, докато разпъват втори път в себе си Божия Син и Го опозоряват...”¹⁰

⁹ (Псалом 69:22)

¹⁰ (Евреи 6:4-6)

Сега разбираш ли, че липсата на привременно наказание е възможно най-големият Божий Гняв, който някой би натрупал против себе си? А такива днес са мнозина. И ето затова Отец Ми им се гневи, като ги оставя да получат сетнината на беззаконието си. Но ти помисли и Ми кажи:

Би ли наказал чедата си, ако си ги извел на излет в планината и те неразумно играят досами дълбоката пропаст? Би ли подскочило сърцето ти, ако само за миг си представиш, че те се подхлъзнат и паднат в нея?"

"О, Исусе! Аз съвсем бих отпаднал при подобна гледка. Но тогава строго бих смърлил и наказал децата си, защото ги любя и не искам да ги сполети нещо лошо..."

"Ето така и Отец Ми строго смърря и наказва чедата, които са Му мили. Защото ги люби и не иска да полетят в пропастта на дявола. Но ако някои човеци откажат родството си с Отца и с примера на делата си Му кажат:

"Не искаме Твоите блаженства горе, а предпочитаме дяволските користи долу!"

...то тогава Отец Ми ще ги изобличи веднъж и дважд и ще ги призове да не вършат това проклето зло. И ако ония човеци не Го послушат в сърцата си, а продължат самоволно и усърдно да вършат злото си, то те сами вече са престанали да бъдат Негови чедата и Отец е престанал да бъде техен Небесен Баща. Тогава Личният Му Гняв ще ги остави, за да намерят сетнината на падението си и да паднат в пропастта. Понеже не ги е препънал някой друг, но те сами са се препънали, като са знаели Истината, а са предпочели лъжата. Понеже не ги е залъгал неприятелят, но те сами са се залъгали и повлекли от собствената си страст и похот.

Сега разбираш ли кога Божият Гняв става твърде страшен?"

"Да, Исусе! Сега разбирам, че Божият Гняв е толкова по-страшен, колкото по-малко прилича на гняв! И стиховете на един от псалмите ясно говорят това на сърцето ми:

“Защото, ето, тия, които се отдалечават от Тебе ще погинат; Ти изстребваш всички, които като блудници Те оставят. Но за мене е добре да се приближа при Бога; Тебе, Господи Йеова, направих прибежището си, за да възгласявам всичките Твои дела...”¹¹

“Нека се приближат тогава при Мене всичките Божии чеда. И да направят в сърцата си прибежище за Моите думи и видения. Защото сега ще ти дам да възгласиш първата от съдбите на Божието Негодувание. Тая съдба за нечестивите, която се открива в думите на Жертвата, казваща на Отца Ми:

“Трапезата им пред тях нека им стане примка, и когато са на мир нека стане клопка...”¹²

След последните Си думи Господ докосна главата ми, тъй щото пред очите ми се разкри видение. Аз виждах богато наредена маса с всякакви лакомства, която беше поставена наред пясъците на голяма пустиня. Около масата бяха насядали неколцина човеци и на лицата им бе изписано не просто удоволствие, но истинско щастие от вида на изобилието, откриващо се пред тях. И ето, че Исус ги посочи, като ми казваше:

“Виждаш ли ги? Именно това са нечестивите, за които говорят стиховете на псалома. Но ти сега гледай как трапезата пред тях непременно ще им стане примка. И как мирът им с дявола ще се превърне в клопка...”

Послушал Исус аз с внимание започнах да наблюдавам човеците около масата. Така, по даден сигнал, те простряха ръцете си и започнаха да ядат от лакомствата. А колкото повече човеците ядяха, толкова по-голям ставаше апетитът им. Така дойде миг, когато масата се изпразни, понеже всичко вече беше опоскано. И ето, че най-дебелият изсред човеците, вдигна ръцете си към Небето. И като се оригна, извика:

“Господи, господи! Давай ни още от благата си! Още, и още, и още...”

Самите думи на човека послужиха като сигнал за самия Сатана. И той, предрешен като светъл ангел, се приближи до масата на човеците. А след това с гальовен глас им каза:

¹¹ (Псалом 73:27-28)

¹² (Псалом 69:22)

“Да разбирам ли, че угощението ми ви е харесало? Да разбирам ли, че искате още, и още, и още...”

“О, да, господи!” – извика отново дебелият. А след това продължи, като казваше на Сатана:

“Давай ни всякога да ядем и ние всякога ще вършим волята ти...”

Думите на дебелия се харесаха на дявола. И той, като бръкна в мантията си, извади камък в ръката си и го вдигна пред човеците, като им казваше:

“Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста. Готови ли сте вие да ядете не просто хляба ми, но да проповядвате словото ми?”

“Амин, амин!” – закимаха всичките човеци в съгласие с думите му. И ето, че Сатана повторно бръкна в мантията си, като изваждаше още камъни и постави по един пред всеки от човеците, като им казваше:

“Който яде това мое слово, той никога няма да огладнее, но ще се насити с изобилието ми. Яжте, чеда мои! Яжте, яжте, яжте...”

Погледнах с ужас как човеците бяха хипнотизирани от камъните. И те, протегнали ръцете си, ги взеха и започнаха да ги ядат. А в мига, когато който и да е от тях захапваше от камъка си, отсред самия камък се отваряше дупка и изпълзяваше змия, която ловко се шмугваше в устата му и влизаше във вътрешностите му... Ето, че изяли камъните и не усетили змиите на сатанинското лукавство, човеците с възторг се облизаха, като казваха на дявола:

“О, господи! Колко чудно и славно е учението ти! Как да го предадем на ближните? И как да утвърдим братята си в тоя тъй помазан и прекрасен дух?”

На тия техни въпроси дяволът отново гальовно проговори, като им казваше:

“Идете и научете всички, че какъвто съм на Небето, такъв съм и на земята. Каквото имам на Небето, това имам и на земята. И ако някой има от моето на земята, ще го има и на небето. Но ако го няма на земята, няма да го има и на небето. Ето, дадох ви хляба си и ви научих да проповядвате вярата на благоденствието. Разбрахте ли ме?”

“Как няма да те разберем, господи?” – извика с удоволствие дебелият, а след това продължи:

“Не просто те разбрахме, но вече сме готови да проповядваме учението ти и да доведем човеци при тебе, които да те изповядат и да ти се поклонят...”

Последните думи разтеглиха лицето на Сатана в широка усмивка. И той, като вдигна ръцете си и посочи на изток и запад, и на север и юг, отново им каза:

“Ето, аз съм с вас! Идете и занесете учението ми на човеците по целия свят. Вдигнете хлябовете ми, които сега небето ще навали над вас и дайте ги на всички, които са гладни...”

Докато дяволът говореше на човеците, край него започнаха да падат камъни от поднебесните места. Така човеците побързаха да ги съберат в дисагите си и тръгнаха да вършат заповяданото от лукавия. Самото видение беше твърде страшно, тъй щото побързах да попитам Исус:

“О, Господи мой! Не измами ли дяволът тия човеци, като им предложи камъни на трапезата им? И не са ли тия негови камъни същите, с които Той Те изкушаваше в пустинята и Ти казваше да ги направиш на хляб?”

“Точно така е, момчето Ми! Камъните наистина са същите. И змиите в камъните са същите. Но ти виж и проумей, че всеки, който участва в подобна трапеза на дявола, слага примка на сърцето си. Понеже бива измамен да проповядва демоничното учение за земен просперитет. Просперитет, който дяволът дава само след един поклон пред него в пустинята. Но ти все още не си видял всичко. Понеже който яде камъните на дявола, то и самото му сърце става каменно. А ти знаеш ли какво е каменното сърце?”

“О, Исусе! Това е сърцето на коравосърдечните човеци. На тия, в които няма нито милост, нито състрадание към хората...”

“Нека тогава пресрещнем дяволските слуги, за да видиш каква ще е обходата им само с двама, в които видят сиромаси...”

След тези Свои думи Господ ме прегърна, тъй щото двамата с Него прелетяхме едно дълго пространство над пясъците. А когато отново стъпихме на горещата земя Исус мигновено се преобрази. Самата Му

Небесна мантия се превърна във вехта дрипа, а лицето Му се покри от бръчки на дълбоко страдание, които свидетелстваха за непрестанна мизерия и недоимък. Така, променен до неузнаваемост, Той докосна и мен, като ми казваше:

“Седни и бъди Лазар, както станах аз. И нека дрехите ти станат дрипи, а всичките ти наранявания за Мене - рани и струпей...”

След думите на Господ аз се усетих странно, понеже цялото ми тяло се сгърчи под напора на божествените думи, а ръцете и гърбът ми се покриха от кървящи язви и гноясали рани. Стиснал зъби поради страданието, което усещах, аз седнах досами Исус, като се загледах в далечината на пясъците. А там много скоро се появиха проповедниците на просперитета. И тогава Господ ми заповяда, казвайки:

“Протегни ръка! Протегни я с тая надежда, с която просякът желае коричка хляб. Защото и аз ще я протегна, за да изпитам сърцата на тия, които вече ядоха от камъните в пустинята...”

Ето, че възторжената група съвсем се приближи до нас. И видели мен и Исус, човечите прихнаха да се смеят, като казваха:

“Колко правилно ни говори господ относно тия, които не го познават. Защото сега виждаме именно такива...”

Едва бях дочул част от коментарите им, когато Исус извика с дрезгав и измъчен Глас:

“Милост проявете, люде! Молим ви за къшей хляб! Страдаме от дълго време и скоро нищо не сме яли...”

В отговор на Исусовите думи един от човечите се приближи до нас. И като извърна главата си с погнуса, казваше на останалите:

“Ето нагледното доказателство, че тия не са яли хляба на нашия господ. Но ние нека изпълним волята му и да им дадем от хлябовете, които той ни наспори в пустинята. Така непременно тия биха се обогатили и станали като нас. За да възвестяват учението божие...”

Така човекът бръкна в торбата си и извади два камъка, като ги подаваше на мен и Исус, казвайки:

“Яжте и благославяйте нашия господ! Защото ако не сме ние, съвсем бихте умрели от глад...”

Погледнах към Исус, а Той утвърдително ми кимна да взема камъка в ръката си, както и Той взе другия. Но точно тогава Спасителят поклати недоверчиво главата си, като казваше на човека:

“Не, господине! Ти явно не си ни разбрал, нито си чул зова на сърцата ни. Ние поискахме да ни дадеш коричка хляб, а не тоя камък...”

Думите на Исус изненадаха човека до пълно удивление. И той, като гледаше камъка в ръката на Господ и в моята ръка, успя само да се обърне към останалите си съдружници и да им каже:

“Тук стана нещо, което не разбирам. Дадох на тия гнусни просяци от хлябовете на нашия господ, а ето, че хлябовете ни се превърнали в камъни. Та как е възможно това? Нали ние ядохме от тях само допреди час?”

Въпросите на човека накараха останалите да се приближат до мен и Исус, а след това да започнат да недоумяват. Но тогава дебелият изсред тях се окопоти от учудването, а след това вдигна с досада ръката си, сякаш да измете мен и Исус от присъствието си, като казваше на първия:

“Никак да не вярваш на тия, смърдящите, понеже те ще останат неблагословени от нашия господ довека. Не нашите хлябове са камъни, а техните сърца, понеже са закоравени за учението на нашия господ. И ти затуй си приел измамата им за истина. Но аз на такива ще река:

“Махнете се отпред нас, вие проклети, които нямате дял от бога долу. Понеже така свидетелствате, че нямате дял от бога и горе...”

Тежките и жлъчни думи на дебелия направиха ревността ми мигом да пламне, но острите зеници на Исус ми заповядваха да премълча. А тогава дебелият отново казваше на съдружниците си:

“Да не пускаме съмнение в нас относно доктрината за просперитета, защото това съмнение ще ни стане примка. Наместо това нека извикаме към нашия господ, който щедро дава без да укорява, и той непременно ще ни упъти с мъдростта си...”

Така, отдалечени на няколко метра, хората започнаха да викат дявола, като му казваха:

“Господи, господи! Скоро ни се яви, за да ни упътиш относно волята си. Понеже хлябовете, които ни даде, едни жалки просяци тук ги виждат като камъни...”

Дочул гласовете на човеците, дяволът отново се яви пред тях. И като извади от мантията си мех с вино, галъовно им казваше:

“Никой никак да не ви смути, нито да отпаднат сърцата ви. Но напойте се сега с виното ми и укрепете се. Така всичките ви съмнения непременно ще изчезнат...”

Думите на дявола отново се харесаха на човеците. И те, взели меха от ръката му, го надигаха пред устните си, като пиеха виното му. Това накара Сатана с възторг да им каже:

“Мир ви давам! Моя мир ви давам! Да се не смушават сърцата ви, нито да се боят. Защото аз съм с вас да ви ръководя довека...”

Последните думи на дявола дотолкова амбицираха човеците, щото обърнаха се към мен и Исус, те се приближиха до нас. И тогава дебелият ни проговори, казвайки:

“Няма да смутите вярата ми, нещастници. Защото аз имам мир с моя господ. И тоя хляб, който вие видяхте като камък, е учението божие, което ще превъзмогне над всичките други учения ...”

След последните си думи дебелият и останалите с него човеци се извърнаха и отдалечиха от нас. А тогава, като хвърлихме камъните в пясъците, Исус ме попита:

“Какво разбра от видението?”

“О, Господи мой!

Аз видях пълната реализация на стиховете от шестдесет и девети псалом, които са първата от съдбите на Божието Негодувание:

“Трапезата им пред тях нека им стане примка, и когато са на мир нека стане клопка...” ¹³

Защото това бяха човеци, за които Божието Царство е ядене и пиене. И те, като призоваха Бог със стомасите си, а не със сърцата си, направиха така, че им се яви самият дявол. А камъните на дявола наистина им станаха примка, понеже змиите на лукавството му влязоха в сърцата им...”

¹³ (Псалом 69:22)

“А какво беше самото лукавство на Сатана?”

“О, Исусе! Това е най-успешната лъжа на дявола, която той е направил да изглежда като истина. Това е лъжеучението му, че Божиите люде получават еднакво съизмерими дялове както на земята долу, така и на Небето горе...”

“А за това ли говори Моето учение? И как Моите биха издържали, ако при тях дойдат човеци и им предложат камъните на пустинята?”

“О, Исусе! Никой от Твоите не бива никога да забравя, че този свят лежи в лукавия и той не е нашият дом. Никой от Твоите не бива да забравя Твоите думи в Евангелието. Защото там Ти не каза, че са блажени ситите долу, понеже ще бъдат сити и горе. Там Ти не каза, че са блажени богатите долу, понеже ще бъдат богати и горе.

Друго прогласи Ти, Исусе! Други бяха думите Ти и друг беше Примерът Ти. Понеже Ти посочи с гняв всичките богаташи и сребролюбци, като им каза:

“Но горко на вас богатите; защото сте приели вече утехата си. Горко на вас, които сега сте наситени; защото скоро ще изгладнеете. Горко на вас, които сега се смеете; защото ще жалееете и ще плачете. Горко на вас, когато всички човеци ви захвалят; защото бащите им така правеха на лъжепророците...”¹⁴

След цитираните от мен стихове Господ се възправи и прие отново божествения Си Лик. И като ме докосна с ръка, тъй щото и аз възвърнах нормалния си изглед, започна да ми говори с твърде строг и сериозен Глас, като ми казваше:

“Тая е първата от съдбите на Божието Огнено Негодувание, с която Отец Ми въздава на нечестивите. В тая съдба трапезата на Сатана става примка за човеците. Примка, за която категорично ви предупредих:

“Но внимавайте на себе си, да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи, и ви постигне оня ден

¹⁴ (Лука 6:24:26)

внезапно като примка; защото така ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата земя...”¹⁵

А когато дяволът докрай затегне примката, той превръща съдбата на човеците в клопка. Тъй щото, яли от камъните му и приели лъжеучението му, човеците пускат в сърцата си змии. А веднъж пили от виното на Вавилон, такива човеци вече никога не изтрезняват, но остават в мир с дявола, когато цялото Небе и всичките Божии слуги и помазаници са във война с него.

Ето такава ще е съдбата на всичките пастори-наемници и на всичките проповедници на измамливия дяволски просперитет.

В ден и час, когато изтлеят, те ще видят душите си в змийската примка на Сатана! В ден и час, когато ги настигне смъртта, розовият рай на пьянството им ще се смени с клопката на страшния ад и вечното осъждане! В ден и час, когато Огънят на Отец Ми пресуши водите на Поруганието, тежките камъни на сатанинската съблазън и лукавство, погълнати от нечестивите, ще завлекат сърцата им далече по-долу. За да се видят очи в очи с лъжеца си, и сърце в сърце с измамника си. В ден и час, когато вратите на Небето се отворят, последният спомен пред сърцата на нечестивите пастори и проповедници на просперитета ще бъде бляскавата мълния от Меч, който ги отсича и отхвърля, за да бъдат омразни и гнусни на Небето довека.

А на всичките Мои люде казвам:

Събирайте си съкровища на Небето и отстранете завинаги сърцата си от камъните на лукавия. Защото той няма друго, което да ви предложи и с което да ви съблазни, освен дял от света, който му е предаден до време. А пуснете ли змия на лукавство в сърцата си, тя ще влезе и изличи едничката капчица драгоценна кръв, с която сте били запечатани за Спасение и Вечен Живот!

Вие няма с какво да си възвърнете тая капчица, ако я изгубите, след като сте я получили! Вие няма откъде да я купите! Тя веднъж се дава, за да бъде пазена и горко на оня, който я изгуби, понеже

¹⁵ (Лука 21:34-35)

няма вече откъде да я получи! Няма богатства и користи на земята, с които отново да я придобиете! Затова, застанали твърди против дявола, смутете слугите му и им кажете:

“Не се продаваме и не се предаваме! Дял от тоя свят нямаме и никак не желаем!”

Само така вие ще превъзможете над най-силната сатанинска съблазън! За да устоите с Мене и да бъдете Мои довека!”

3. ВИДЕНИЕТО С ПОМРАЧЕНИЕТО НА ОЧИТЕ

“Да се помрачат очите им та да не видят; и чреслата им направи непрестанно да се тресат...”¹⁶

Миеш ли очите си, братко мой?

Наплискаш ли с вода лицето си, когато станеш от сън?

Зная, че ще отговориш утвърдително, понеже това е най-естественото нещо, което човек би направил, когато се събуди от сън. Нека тогава да ти кажа, че е време всички да се събудим от илюзиите, на които сме робували и от заблудите, които сме приемали за истина. И като се събудим – да наплискаме очите си с Живата Вода на Святия Дух. Понеже колкото повече този свят върви към края си, толкова повече човеци ще занемарят сърцата си и ще се оставят да бъдат водени от погледа на лукавия.

Аз нямам за цел да те убеждавам в неща, които и ти самият вече си разбрал и проумял. Аз нямам за цел да ти казвам, че светът пред кожените седалки на луксозния “Мерцедес” изглежда по-различно от светът пред боклуджийската кофа и пред кашона на просяка в някой подлез.

Но именно тук искам да те попитам:

Защо за богатите светът е един, а за бедните друг? Защо едните го виждат като рай, а другите като ад? Защо на едните битието се усмихва, а други гледа със свъсено и мрачно лице?

Аз няма да престана да се моля със сълзи на очи за всичките си братя сиромаси. Аз няма да престана да ги обичам. И колкото по-жестока е прегръдката на мизерията, от която са сграбчени, толкова повече ще благославям Господа, че им е запазил прекрасна сетнина и жадувано блаженство. Ето затова те моля, след като наплискаш очите си, да седнеш и да прочетеш видението в тази глава с всичкото смирение на сърцето си и с всичката си вяра в Бога. Защото в Неговата ръка има съдби на божествен и пламенен Гняв, с който Той ще въздаде на съблазнителите и нечестивите. И втората от съдбите на Божието Негодувание, която се открива в шестдесет и девети псалом, е показана в думите:

¹⁶ (Псалом 69:23)

“Да се помрачат очите им та да не видят; и чреслата им направи непрестанно да се тресат...”¹⁷

Ти знаеш ли що ще рече това нечий очи да бъдат помрачени?

Това значи през зениците на тези очи никога повече да не влезе и искрица Божия Светлина, но те да бъдат всякога в мрак и тъмнина. С мрак да лягат, мрак да сънуват и с мрак да стават.

Аз зная, че колкото до плътската представа, ти би ми посочил някой сляп човек, който тропва с тояжката си и опипва с пръсти предметите около него. Но не за плътска представа ще ти говори видението, което имах от Исус. Защото Той отново беше до мен и ми проговори, като казваше:

“Помниш ли знамението с камъните на Сатана от предишното видение?”

“Да, Исусе! То все още стои пред очите ми. Понеже от самите камъни, които дяволът предложи на човеците като хляб, излязоха змии, които нападаха на сърцата им...”

“Каж ми тогава с какво е опасна една змия? И какво кара човеците да се страхуват от нея?”

“О, Господи мой! Като зная, че повечето змии са отровни, то си мисля, че именно отровата им кара човеците да се страхуват. Понеже ако бъдат ухапани и отровени, човеците ще умрат...”

“Тръгни тогава след Мен. За да видиш в какво е силна отровата на старовременната змия, която е дявол и Сатана. Понеже отново ще те заведе в пустинята, където бяхме...”

След тези Свои думи Исус протегна ръката Си и докосна главата ми, тъй щото пред очите ми отново се появи дяволската пустиня. Така аз отново видях камъните на дявола, пръснати по самите пясъци. И ето, че моят Господ се наведе и вдигна един от камъните. А след това го погледна с твърде остър поглед и устните Му изрекоха слово против камъка, казвайки му:

“Разтвори се, хляб на нечестие! И нека змията изпълзи от сърцевината ти...”

¹⁷ (Псалом 69:23)

Думите на Исус направиха камъкът да се разцепи в дланта Му. И ето, че в средата на камъка се гърчеше змия, свита на кълбо. Това накара Спасителят да я погледне с божествено презрение и погнуса. А след това, като я хвана здраво с пръстите Си, наведе я над разцепения камък, като ѝ заповяда:

“Изплюй отровата си, изчадие на лукавия! Изплюй всичката си отрова върху камъка, в който си била скрита!”

В следващия миг Господ толкова силно стисна главата на змията, щото очите ѝ се изцъклиха и щяха да изскочат от орбитите си. И тя, разтворила челюстта си, и щръкналия навън отровен зъб, започна да изсипва отровата си върху самия камък. А когато всичката ѝ отрова се изсипа върху камъка, Исус я хвърли настрани и тя побягна да се скрие в пясъците. Едва тогава Господ ми даде знак да се приближа, като ми казваше:

“Ела и гледай какво ще се случи с отровата на змията. Защото искам да разбереш и проумееш всичко, за да го запишеш и предадеш на братята и сестрите Ми...”

С голямо вълнение аз се приближих и коленичих до Исус, като наблюдавах отровата, изплюта върху камъка. Тогава с учудване забелязах, че отровата започна да се променя. Тя видимо кристализира и малката локвичка се събираше във вид на кръгло стъкълце, подобно на лупа. А когато процесът завърши, аз вече виждах стъклена лупа или по-скоро – леща, каквато по принцип се слага върху зениците на човеците, които се нуждаят от корекция на зрението, било късогледство или далекогледство. Това ме накара с удивление да попитам Господ:

“Какво ми даваш да видя, Исусе? Каква е тази трансформация, която се случи с отровата на змията?”

В отговор Спасителят ми проговори с твърде сериозен Глас, като ми казваше:

“Тая трансформация на змийската отрова се случва във всяко сърце, което приеме камъните на дявола за хляб и лъжите му за истина. Защото сега виждаш лещата, която князът на света полага върху всяко сърце, което му е предадено за пълно помрачаване и ослепяване. Разбираш ли това? Разбираш ли, че както има очи за

погледа на плътта, така има и око за погледа на сърцето? И ако погледът на нечие сърце бъде покрит с тая леща на лукавия, то човекът ще гледа на света през изкривеното съзнание и лудост на самия княз на мрака. Ето такава леща сложи някога и Ева върху сърцето си. За да види дървото за познаване на Добро и Зло по друг, неистински начин. Защото, излязла изсред градинските дървета, змията изплю отровата си и пред нея. А Аз сега заповядах това знамение пред очите ти, за да видиш, че отровата на дявола всякога се превръща в измамлив поглед за човешките сърца. Така непременно би разбрал каква е втората от съдбите на Божието Негодувание против нечестивите. Защото това е съдбата, която се открива в стиховете:

“Да се помрачат очите им та да не видят; и чреслата им направи непрестанно да се тресат...”¹⁸

Как мислиш тогава? В какво се състои самото помрачаване от тая леща на лукавия?”

“О, Исусе! Аз мисля, че ако някой погледне през нея, то той би видял ужасен мрак и тъмнина. Всъщност – такъв човек би бил сляп...”

Думите ми накараха Исус да се разсмее, а след това да ми каже:

“Толкова наивен ли ти изглежда дяволът? Та нали, ако някой би видял тъмнина през лещата му, то той скоро би побягнал от нея и би я изхвърлил от сърцето си? Не, момчето Ми! През тая леща не се вижда ужасен мрак и тъмнина. И ако тя отразява изкривеното съзнание и лудост на Сатана, то имай вярата да си представиш, че зад тая леща не Отец Ми, но Сатана е бог. И не на Небето, но на земята е Раят. Но за свидетелство на Моята Църква Аз само за миг ще поставя лещата пред сърцето ти. За да видиш светът такъв, какъвто Луцифер го подарява на човеците, които му се поклонят и проповядват лъжеучението му...”

След тези Свои думи Исус здраво ме прегърна, като положи десницата Си върху сърцето ми. И понеже аз много се уплаших, Той с утешителен Глас отново ми каза:

¹⁸ (Псалом 69:23)

“Не се страхувай! Аз те пазя и няма да допусна ослепяването на Сатана да поразии сърцето ти. Но ти трябва да видиш това. Защото много Мои братя и сестри умират поради нямане знание и разум...”

Думите на Господ ме накараха да се отпусна върху Лоното Му. А тогава Той взе лещата в ръката Си и я постави върху сърцето ми...

Братко мой!

Едва сега в пълна степен разбирах и проумявах, че Сатана наистина е Божий противник, който няма да бъде победен и поразен от плът и кръв. Понеже всичката човешка сила би се стопила в нас и ние всички бихме паднали от ослепяването му, ако не е Господ да ни държи и пази. Защото лещата, която Исус сложи пред сърцето ми, беше същата, която и дяволът сложи пред Неговото Сърце, когато Му показваше всичките богатства и цялата слава на света, който му е предаден.

Аз виждах златен трон, на който Сатана седеше като бог. Озарен от великолепиe и заобиколен от хиляди по хиляди поклонници, дяволът никак не изглеждаше дявол. От сърцето му струеше запленаваща добродетелност и невероятна красота. Протегнал ръцете си, той беше готов да дарява щастие и благоденствие на всеки, който го призове и приеме в сърцето си. В подножието му се усмихваха и смееха мъже и жени, облечени в бели хитони. И никакъв видим белег не можеше да подсказе на хипнотизирания, че нещата, които вижда са само привидни.

Всъщност – цялата гледка пленяваше с един най-натрапчив факт:

През призмата на дявола липсваше Злото.

Нямаше мизерия, болести, нещастие. Нямаше войни, катастрофи и разрушения. Всичко беше твърде прекрасно, твърде чудно и красиво, твърде пленително, за да бъде истина. Но една част от мен, сиреч, плътското ми естество, беше подложена на такова засеняване, щото без прегръдката на Исус аз едва ли бих издържал. Така дойде миг, когато самите очи на дявола се срещнаха през лещата със собственото ми сърце. И аз трябваше да призная, че измамата му беше не просто изкусна, но перфектна. Защото с глас от преливаща благост и добронамереност Сатана ми проговори, казвайки:

“На теб ще дам всичкото изобилие и щастие на света, ако ми се поклониш и ме изповядаш за господ и бог!”

Знамението на лещата беше повече от страшно. И докато се опитах да извъртя главата си от пленителния образ на дявола, Господ сам премахна лещата от сърцето ми. А след това ме попита:

“Какво видя? Мрак и тъмнина ли? Ужас и страдание ли? Злини и проклетия ли?”

“О, Исусе! Нищо подобно не видях. Видях една пленяваща картина на благоденствие и щастие, в която липсваше Злото. Всъщност – с мъка трябва да Ти призная, че една част от мене харесваше онова, което вижда. Защото то не беше Зло, но бяха земни блага и радости, които не са чужди на никой човек...”

“Зная това, момчето Ми. Но ето тук змията е в стихията си. Защото, пленявайки човеците с благата на лукавството си, тя ги лишава от възможността да видят Злото и да се опомнят. А тогава настъпва абсолютното помрачение в измамените и съблазнените. Защото те в пълна степен приемат изкривеното съзнание и лудост на Сатана за свой собствен мироглед и за своя сърдечна нагласа.

Сега разбираш ли защо угодните на дявола не могат да видят Злото, но светът им се струва рай? Сега разбират ли Моите, че лещата на змията върху сърцето е възможно най-големият Гняв и Божие Негодувание, които постигат блудните и извратените? Защото до края на живота си те вече са обречени да гледат на дявола, като на бог, и на нечестивия и мръсен свят, като на рай.

Чреслата на такива непрестанно ще се тресат, понеже дяволът ще ги води от корист на корист, и от възхищение на възхищение. От радост на радост, и от щастие на щастие. За да изгребат с пълни шепи дела си и да приемат всичката щедрост на лукавия, след като са му продали душите си и сърцата си.

Ето, казвам на всичките Божии чеда, че както Аз удържах на дяволското изкушение в пустинята, така трябва да издържите и вие. Без значение колко много биха ви болели сърцата, когато очите ви гледат онова, което нямате и устните ви въздишат поради

онова, от което сте лишени. Защото всяко нещо си има цена! И за цената на всеки рай се плаща в ада! Цената за рая на Сатана се плаща в ада на Сатана! И цената за Раят на Отца се заплаща в ада на земята!

Защото докато проповядвате Моето Спасение и наричате дявола "дявол" животът ви ще стане ад от гонения и поругание. Ад, който трябва да претърпите, докато другите се наслаждават на рая си. Ад, който ще ви донесе много сълзи и плач, но със сълзите и плача – едно непрестанно измиване на очите и сърцето. За да виждате нещата, които се различават и да бъдете виждащи сред слепите, и слепи сред виждащите! И така да бъдете изпълнители на Святите думи на Апостола Ми, който писа:

"Но ако благовестието, което проповядваме, е покрито, то е покрито за тия, които погиват, - за тия, невярващите, чийто ум богът на тоя свят е заслепил, за да ги не озари светлината от славното благовестие на Христа, Който е образ на Бога. (Защото ние не проповядваме себе си, но Христа Исуса като Господ, а себе си като ваши слуги заради Исуса). Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети света с познаването на Божиата слава в лицето Исус Христово..."¹⁹

¹⁹ (II Коринтяни 4:3-6)

4. ВИДЕНИЕТО СЪС ЗАПУСТЕНИЕТО НА ЖИЛИЩАТА И ШАТРИТЕ

“Жилището им да запустее, и в шатрите им да няма кой да живее. Защото те гонят онзи, когото Ти Си поразил, и говорят за болката на ония, които Ти Си наранил...”²⁰

Братко мой! Верни ми приятелю!

Искам да отвориш сърцето си за всичко, което Господ Исус ще ти даде чрез пророческите видения в тази книга. Защото ако и да получих много от Него през всичките години на моето слугуване, пак ти казвам, че всеки път стоя пред Исус така, както ученик стои пред Учителя си. Понеже в Неговите думи аз намирам всичката божественост и пълнота, всичката мъдрост и всичкият разум, нужни на човешките сърца. И както в много други видения, давани ми от Спасителя, така и в това аз преживях ново проглеждане. Понеже Исус ми показва не само съдбите на Божия Гняв, който постига нечестивите, но и нашето спасително въздигане и стоене в Святия Дух.

Както виждаш от заглавието, наистина ще стане дума за запустяването на жилища и шатри. И нека никой не те кара да мислиш, че Господ ще говори за земни къщи или палатки. Не! Словото на Бога е Дух! Затова и самите жилища и шатри, които Исус разкри на сърцето ми, също бяха духовни. Но нека сега да ти предам думите, които Господ проговори на сърцето ми преди самото видение. Ето какво ми каза Той:

“Виждаш ли как в стиховете на псалома се говори за жилища и шатри? Как мислиш тогава, Стефане? Какво различава жилищата от шатрите?”

“О, Исусе! Аз виждам, че жилището е нещо трайно и утвърдено. То е домът, който има основа, стаи, покрив. Докато шатрите са по-скоро необходимата принадлежност за тия, които пътуват и не се задържат дълго

²⁰ (Псалом 69:25-26)

на едно място. Тъй щото самите шатри ги виждам като палатки, опънати на място за почивка по пътя, на който вървим...”

“Точно така е, момчето Ми. Тая разлика наистина правилно си я видял. Кажу Ми тогава:

“Моите люде от жилища ли имат нужда или от шатри?”

“Господи мой! Аз вярвам, че те имат нужда от жилища. Понеже жилището непременно би било обиталището, което всеки от нас е сторил на Отца, на Теб и на Святия Дух, за да се сбъднат Твоите думи, с които ни казваш:

“Ако Ме люби някой, ще пази учението Ми; и Отец Ми ще го възлюби, и Ние ще дойдем при него и ще направим обиталище у него...” ²¹

“Точно така е, момчето Ми. Жилището наистина е обиталището на Троицата в сърцето на човека. Но Аз сега отново искам да помислиш за шатрите. Защото Господ, Който живее в сърцето, обича да ходи и да пребъдва нависоко по планинските хълмове. И ако Той те призове да Го последваш с вяра, то и ти би отишъл след Него. Така ли е?”

“Точно така е, Исусе! И Твоето прекрасно водителство, с което ме посещаваше, много пъти ме въздигаше на Святия Ти Хълм...”

“Нека тогава да ти припомним една случка от Евангелието. За да я видиш в Дух и Истина и като такава да я засвидетелстваш на Моята Църква. Защото без да ти покажа тази случка, Аз няма как да ти изявя Божието Негодувание срещу нечестивите...”

След тези Свои думи Господ ме прегърна и въздигна със Себе Си. Така двамата с Него полетяхме към една висока планина, като стигнахме до самия ѝ връх. И ето, че тогава Исус се отдели от мен, като ми казваше:

“Гледай, Стефане! Защото сега Аз ще стана част от видението, което се разкрива на високата планина. А ти не пропусай нищо от онова, което ще видиш...”

Ето, че Исус се отдели от мен, като слезе няколко крачки под върха на планината. Така забелязах, че край Него се появиха трима от учениците

²¹ (Йоан 14:23)

Му и това бяха Яков, Петър и Йоан. Точно в този миг Исус вдигна качулката на мантията Си и покри с нея главата Си. А тогава цялата Му осанка заблестя от светли Небесни лъчи. Докато гледах с възхищение на видението, над планината и досами главата ми, се спусна Облакът на Божията Слава. И от него, покрити с Небесна Светлина, се появиха пророк Моисей и пророк Илия. Слезли от облака и тръгнаха по планинската пътека, двамата пророци се приближиха до Исус и започнаха да разговарят с Него. А самата гледка – чудна и страшна – накара учениците на Господ да коленичат. Тогава Петър отвори устата си и проговори на Исус, казвайки:

“Учителю, добре е да сме тука; и нека направим три шатри, за Тебе една, за Моисея една и една за Илия...” ²²

Думите му накараха Исус да се усмихне, а двамата пророци сърдечно да се разсмеят... Точно в този миг Господ се отдели от видението и го прекрати. А след това се приближи при мен и започна да ми говори, като казваше:

“Няколко пъти Аз съм давал това видение на сърцето ти. И всеки път ти си научавал нещо ново от Моето Преображение.

Кажми Ми тогава! Какви бяха тези думи на Петър? Какво беше това предложение от негова страна? Защо той каза, че е добре за него да е с Мен във високото? И защо поиска да направи три шатри?”

“О, Исусе! Петър едва ли е знаел колко кратък ще е мигът на Преображението Ти. И видял всичката Твоя Светлина и Слава, както и Светлината и Славата на Моисей и Илия, той е пожелал с цялото си сърце да направи три нови обиталища. Едно за Теб. Едно за Моисея и едно за Илия...”

“А не беше ли Петър първият, който направи и жилище за Троицата? Не каза ли той пръв сред всичките за Мене:

“Ти Си Христос, Син на живия Бог...” ²³

И не му ли отговорих тогава:

²² (Марк 9:5)

²³ (Матей 16:16)

“Блажен си, Симоне, сине Ионов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Отец Ми, Който е на небесата...”²⁴

Сега разбираш ли, че първият, който направи в сърцето си жилище за Мене, отново беше първият, който поиска да направи и шатра за Мен, Моисея и Илия? Но колцина са човеците, които са разбрали, че ако жилището подобава на всичките човеци, в които има вяра, то шатрата подобава само на духовно издигнатите, духовно извисените и духовно просветените човеци? Сиреч – на тия, които духовно са преживели пълното Преображение на Сина.

Сега разбираш ли кои човеци биха били готови да направят шатри за Мен, Моисея и Илия?”

“Да, Исусе! Сега напълно разбрах думите Ти. Защото това непременно биха били човеците, които Ти днес посещаваш и издигаш с Божия Пророчески Дух. С Духа и Силата на Илия и с Духа и Силата на Моисея! Защото пророческите Ти думи са извисяващи думи и пророческите Ти видения – издигащи видения. Да, чудни мой Господи! На Тебе, на Моисея и на Илия наистина подобават шатри! Защото Моисей и Илия стоят отдясно и отляво на Отца, а Ти стоиш в Самото Сърце на Отца!”

“Иди тогава и кажи на Моите братя и сестри, че днес има един последен празник на Шатроразпъването.

Празник, в който посетените от Божия Пророчески Дух ще разпънат шатри за Мен, Моисея и Илия!

Защото това ще са човеците, които ще се съберат на Господния Хълм, за да блестят като Светлина на света и като последно поколение на Божия Пророчески Дух.

А сега нека вече да те върна на Божието Огнено Негодувание срещу нечестивите, което се открива в стиховете:

“Жилището им да запустее, и в шатрите им да няма кой да живее. Защото те гонят онзи, когото Ти Си поразил, и говорят за болката на ония, които Ти Си наранил...”²⁵

Как разбираш ти тези страшни стихове? И каква е съдбата, която се открива в тях?”

²⁴ (Матей 16:17)

²⁵ (Псалом 69:25-26)

“О, Исусе! Аз виждам в тези стихове сетнината на всички, които са решили да участват в умноженото беззаконие, довело до отстъпление от Твоя Завет и от Твоето учение. Защото да запустее жилището, ще рече Троицата да напусне оскверненото обиталище, и наместо Нея да дойде запустителят, който е духът на Антихрист. Защото именно той е духът, за когото е писано, че идва да запустява...”

“А тоя дух, освен че запустява, не се ли явява и като лъжепророк на последното време? Сега разбираш ли, че не само жилищата ще запустеят, но и в шатрите няма да има кой да живее? Защото ако някой пусне в сърцето си заблудата на лъжепророка, той никога вече няма да приеме пратениците на Божия Пророчески Дух. Но ти виж най-сетне и причината на Божия Гняв, който се отрицва против нечестивите. Каква е тя?”

“О, Исусе! Стиховете на псалома твърде ясно я посочват:

“Защото те гонят онзи, когото Ти Си поразил, и говорят за болката на ония, които Ти Си наранил...” ²⁶

“Помисли тогава! Не те ли разсече Господ с Меча Си, за да Му бъдеш жертвен юнец? Не поразих ли душата ти, та напълно да се отречеш от себе си? Не те ли предадох на омраза и бичуване? Не те ли подложих на нараняване и опозоряване?”

“О, Господи мой! Ти Си имал причина да сториш всичко това и аз няма да възроптая. Понеже още в началото ми каза, че много ще пострадам за Тебе. И аз знаех, че докато някой стои в пролома Ти и тъмницата Ти, то такъв ще събере всичките съпротивления и злини, докато се спасяват, докато проглеждат и докато се издигнат докоснатите от Тебе...”

“А защо тогава нечестивите гонеха теб и никак не видяха, че си съсечен юнец? Защо не смириха сърцата си, а се съблазниха, че не те издигнах така, както дяволът издига златните си идоли?”

Нека ти кажа защо! Нека и те чуят защо! Нека и цялата Ми Църква чуе защо! Защото Сам Отец Ми те посочи да Му бъдеш пророк и да приемеш Образ на слуга! Като един, който се заробва за мнозината, и потъва долу, докато те се издигат горе!

²⁶ (Псалом 69:25-26)

Ето така ти стана за знамение и предвещание против Вавилон, в който лъжепророците не са слуги, но царе, и не потъват долу, но са високопоставени горе. Ето тоя Образ гонеха гонителите ти! Ето тоя Образ смущава сънищата им и не дава покой на нечистите им съвести! Ето тоя Образ ги направи да избезумеят, тъй че жилищата им да запустеят и в шатрите им да няма кой да живее.

Затова казвам на всички нечестиви, които десет години нечестиво мъдруваха и никак не разбраха, че Бог повели празникът на Шатроразпъването да почне от България!

Аз съм против вас, нечестиви! Понеже гонехте слуга, когото направих жертвен юнец и благоухание пред Престола на Отца Ми! Затова и жилищата ви запустяха и Троицата вече не живее във вас!

Аз съм против вас, безумни и проклети! Понеже отхвърлихте пророк в Духа и Силата на Илия и в Духа и Силата на Моисея, когото Отец Ми направи приносител на Наследника на Завета! И като се успокоявахте измамно със златните идоли на Вавилон, съвсем помрачихте сърцата си. Затова и шатрите ви запустяха и в тях отсега и довека ще живее лъжепророкът, който е духът на Антихриста.

А на всички Мои, които се въздигнаха със Словото на Божия Пророчески Дух, казвам:

Пазете жилищата си, в които Аз, Отец Ми и Святият Дух сме направили обиталища. За да бъдете не вярващи, но Верни и Любящи! Пазете и шатрите си, в които положих пророческите Си видения, когато ви въздигнах на високата планина и ви дадох да познаете Преображението Ми. Защото за Словото и Светлината в тези шатри слугата Ми плати твърде скъпа цена, като стана жертвен юнец пред Престола на Отца Ми! Защото твърде скоро Човешкият Син ще дойде в Облак със Сила и голяма Слава! И онези, които се намерят в шатрите си на Господния Хълм, ще възлязат на Небето! Святи, както Той е Свят, и чисти, както Той е чист!"

5. ВИДЕНИЕТО С ИЗЛИЧАВАНЕТО ОТ КНИГАТА НА ЖИВОТА

“Приложи беззаконие на беззаконието им; и да не участват в Твоята правда. Да се изличат от Книгата на Живота и с праведните да се не запишат...”²⁷

Братко мой! Верни ми приятелю!

Всичко, което прочете до този момент от тази книга, касае съдбата на нечестивите човеци. Съдбата на тези, които нямат непоколебим дух за Господ, но като блудници се обръщат назад и сърцата им гледат към живота на греха, страстите и суетата. И при все, че години наред Господ говореше по един или друг начин, за да ни упътва, поправя и наставлява в Правдата Си, пак мнозина се отказаха да слушат Гласа Му и да следват Духа Му.

Да кажеш, че пророческите книги, дадени от Хълма Мория са били неразбираеми, сложни и объркващи, ще сбъркаш. Защото съм уверен, че нашият благ и прекрасен Спасител ни покори с Простотата и Чистотата Си. И в тия книги ти никога не намери високопарния, надут и сух стил, характерен за не един и двама теолози.

Да кажеш, че авторът на книгите е тръгнал да насилства, да се напечели и да се превъзнася над човеците, пак ще сбъркаш. Защото за последните десет години от живота ми в дома ми са се случили не повече от десет посещения от братя и сестри. И днес аз общувам духовно с човеци, които познавам по Дух и по жертвоготовността на сърцата им, но не и по плът.

Но ако накрая разсъдиш и кажеш, че Господ е бил твърде прав, когато ни е предупреждавал за умноженото беззаконие и за нашествието на всякакви демонични ереси и бесовски учения, то тук преценката ти ще бъде абсолютно точна.

Да, братко мой! Ние наистина живеем във възможно най-злото и измамливо време на дявола. Време, когато лукавият е впрегнал всички

²⁷ (Псалом 69:27-28)

възможни постижения и технологии, за да влиза с нечестиви послания в човешките сърца и да ги съблазнява така, както не е успявал да съблазни древните поколения. Ето затова и последната от съдбите на Божието пламенно Негодувание се разкрива в стиховете на псалома, които гласят:

“Приложи беззаконие на беззаконието им; и да не участват в Твоята правда. Да се изличат от Книгата на Живота и с праведните да се не запишат...”²⁸

Знаеш ли, че от всичките Божии проклетия върху нечестивите, в тези стихове те са най-страшните? Защо най-страшните ли?

Именно защото става дума за изличаване от Книгата на Живота, която стои пред Божия Престол. През годините Исус на няколко пъти ми даде във видения да надзърна в тази пречудна Книга и аз ти свидетелствам, че записването в Книгата на Живота е възможно най-великото и прекрасно събитие в човешката съдба. То преминава границите на човешкия живот и неговото измерение отеква във вечността. Защото колкото и дълго да живее човек, то накрая идва смъртта. Идва вратата към сетнината, за която човек се е подвизавал приживе. И ако той приживе не е бил записан или е бил изличен от Книгата на Живота, то на такъв човек понятието “горко” ще придобие толкова чудовищен и ужасен смисъл, щото такъв отпосле би бил съгласен да изживее десет хиляди години в мизерия и гонение на земята, само и само да бъде измъкнат от мястото, където се намира. Но ето затова моят Господ още говори и не млъква. Защото отпосле други много ще говорят, но Той ще мълчи.

Затова нека да ти предам Личните Му думи, които Той ми каза, преди да ме въведе в последното от виденията Си. Ето какво ми каза Исус:

“Сега ти предстои да видиш какво е силен да извърши Огънят на Отца Ми. Защото ще видиш тоя Огън като Любовта на Отца, която ви запечатва за Спасение. А след това ще ти дам да видиш и Негодуванието на Отца, което изличава нечестивите от Книгата на Живота. А сега виж и самото видение...”

След последните думи на Господа пред сърцето ми се разкри видение. И ето, че аз се намирах в църква, където човеци бяха излезли пред

²⁸ (Псалом 69:27-28)

амвона, за да призват Исус, като Господ и Спасител на живота им. Така, водени в молитвата си, те казваха:

“Господи Исусе! Аз отварям сърцето си за Тебе и Те моля да влезеш и да се възцариш в него! Аз разбрах, че Ти Си платил цена за мене на Голготския Кръст и Си откупил живота ми от греха и смъртта. Аз съжалявам за греховете, които съм сторил, когато не съм Те познавал като Господ и Бог и сега Те моля да ми простиш и да ми дадеш сила, за да не съгрешавам, но да бъда чист, както Ти Си чист и Свят, както Ти Си Свят!”

Чул думите на призоваващите Го човеци, Господ се яви сред тях. И като държеше диамантен писец с огнен връх, Той започна да пише върху плочата на всяко от сърцата, които Го призоваваха. Така ръката Господна изписваше Името “Исус” и то заблестяваше с Огън и Светлина. А човеците, усетили Огъня, мигновено се преобразиха. Понеже Самият Свят Дух докосна и освети съвестите им, тъй щото сълзи на покаяние потекоха от очите им. Това беше прекрасно и Свято видение. Видение, което всеки от нас лично е преживял, по един или друг начин. Но ето, че Спасителят се приближи до мен и започна да ми говори, като казваше:

“Забеляза ли какво сторих?”

“Да, Исусе! Ти беше верен да докоснеш тези Мои братя и да ги спасиш. И аз видях как с огнения връх на диамантения писец Ти написа върху плочата на всяко сърце Името “Исус”...”

“Точно така е, момчето Ми! И ето това беше Любовта на Отца, Огънят на Отца, който ви запечатва като новородени и осветени Негови чеда. Но сега искам да видиш нещо друго, което не е прекрасно, но ужасно. Затова Ме последвай...”

След тези Свои думи Исус излезе от църквата и тръгна напред, а аз Го последвах. Не зная колко вървахме, но ето, че пред очите ми се разкри чудовищна и страшна река, в средата на която имаше мелница. Самите вълни и бързеи на реката бяха такива, щото който и да би влязъл в нея, мигом би бил отнесен. Гледката ме накара да извърна главата си към Господа и да Го попитам:

“Господи мой! Не е ли това дяволската река Ефрат? Не е ли учението на човека Антихрист, което се готви да залее света?”

“Да, Стефане! Това е реката Ефрат. Но ти виж голямата мелница в средата на реката. Понеже тя е твърде притегателно място за хората, които търсят църковна кариера, църковен бизнес и църковна власт...”

Отново погледнах към мелницата, когато забелязах как бързите води на Ефрат задвижваха нейното огромно колело, а то предаваше въртенето си навътре. Другото, което ми направи впечатление, беше фактът, че до мелницата се стигаше по мост, а пред самия мост се беше събрала огромна тълпа от хора. Вдигнали пачки с пари в ръцете си, те плащаха вход за мелницата, а след това тичайки се втурваха вътре в нея. Това ме учуди, понеже все още не знаех какво щяха да вършат хората в мелницата. Но ето, че Исус вдигна ръката Си и посочи напред, като ми казваше:

“Нека сега да те заведе, за да видиш най-уродливите и проклети дела, на които са способни хората, отстъпили от Бога и пристъпили към дявола...”

След тези думи Господ ме прегърна с ръката Си и ме пренесе над големите води пред самото здание на мелницата. А след това Той отвори врата, като ми казваше:

“Влез и гледай! Защото ще разбереш всичко...”

Братко мой! Очите ми виждаха едно твърде голямо воденично колело, което се въртеше бясно. Край самото колело имаше улеи, в които да се събира смляно брашно. Но по-страшното от колелото бяха хората, които го наобикаляха. Защото те изваждаха торби с жито, което хвърляха върху въртящия се камък. А след това, докоснали въртящото се колело със собствените си сърца, викаха със страстни гласове:

“Дай ни кариера, бизнес и власт, господи! Нека да се намерим доктринални пред теб! Нека да печелим, нека да се издигаме, нека да управляваме!”

След тия думи те още повече натискаха сърцата си във въртящия се воденичен камък, тъй щото ушите ми започнаха да дочуват грозен шум от непрекъснато триене и смилане. А тогава Исус вдигна ръката Си и посочи към сърцата им, като ми казваше:

“Виж какво се случва с написаното Ми Име върху плочите на тия човеци! Виж каква е сетнината на Името Исус, когато започне да го престъргва камъкът на съблазънта...”

Погледнах към надписа и тогава с ужас забелязах, че той избледняваше при всяко докосване на сърцето до воденичния камък. Но човеците не се отказваха, понеже бяха твърде много амбицирани за смилането на житото си. Те веднъж вече си бяха платили вход за мелницата, и затова не бързаха да излязат, докато не смелят всичкото си жито. Така, загребвайки от торбите си и хвърляйки ново жито, те отново докосваха сърцата си до бясно въртящия се камък, като казваха:

“Още искаме, господи! Още, и още, и още! С толкова брашно ни чака прекрасна кариера и бързо издигане в църковната йерархия! О, алелуя!”

И колкото повече човеците докосваха камъка на съблазънта, толкова повече надписът с Името Исус избледняваше, докато накрая той съвсем изчезна. От самата гледка сърцето ми посърна, а Лицето на Исус се покри от Гняв. И ето, че Той със страшен Глас ме запитва:

“Изличиха ли Името Ми от сърцата си тия наемници? И смляха ли Словото Ми с камъка на съблазънта?”

“О, Исусе! Страшно е да се гледа това! Та тия човеци съвсем са се отрекли от Тебе. Те търсят църковна кариера, църковен бизнес и църковна власт. Те са дошли при реката Ефрат, задвижвана от духа на Антихриста, за да станат негови угодници и съблазнители. Та ето, дори брашното, което прибират в торбите си, вече не е чисто, но е примесено с каменния прах от триенето и така е омърсено и покварено. А от Името Ти в сърцата им не е останала и следа. Те вече са го изличили върху плочите си и така нямат никакъв дял с Тебе...”

“Нещо повече, момчето Ми!

И сега ти казвам, че както младенецът, който се ражда от утробата на майката има пъпна връв с майчиния организъм, така и онези, върху чиито сърца е написано Името Исус, имат постоянна духовна връзка с Книгата на Живота. Тъй щото каквото вършат за Мен на земята, Святият Дух го записва и на небесата. И ако някой утвърждава Името Ми на земята, утвърждава го на небесата. Но ако

друг изличава Името Ми на земята, изличава го на небесата. Затова нека те въздигна горе и да видиш какво се случва в Книгата на Живота, за да свидетелстваш на всичките Ми братя и сестри...”

След тези Свои думи Господ ме въздигна от ужасното и проклето място към висините на Сион. И ето, че аз пристъпих след Исус в Божието Светилище. А Той, като разтвори Книгата на Живота пред сърцето ми, посочи я с ръка, като ми казваше:

“Ела и гледай, момчето Ми! Ела и виж как едни надписи се утвърждават, други избледняват, а трети се изличават...”

С огромно вълнение погледнах към Книгата на Живота. И ето, че очите ми видяха стотици и хиляди имена, които бяха като живи. Едни се вдълбочаваха, втори избледняваха, а трети се изличаваха. Но за разлика от първите и вторите, които все така оставаха в Книгата, веднъж изличени третите никога повече не се появяваха. Затова аз попитах Исус:

“Какво става с тези имена, които се изличават, Господи? Защо те никога повече не се връщат в Книгата на Живота?”

В отговор Господ ми проговори, като казваше:

“Няма как вече да се върнат! Защото за тия човеци, съгрешавали самоволно и изличили Името Ми, идва съдбата от Огъня на Божието Негодувание. Съдба, която Апостолът Ми е записал в посланието си:

“Защото, ако съгрешаваме самоволно, след като сме познали истината, не остава вече жертва за грехове, но едно страшно очакване на съд и едно огнено негодуване, което ще изпояде противниците...”²⁹

Последните думи на Исус съвсем съкрушиха сърцето ми. И аз, навел главата си пред Него, събрах всичката си възможна вяра и любов, като Му казвах:

“Моля Те, Исусе! Опази сърцата на всичките Си чеда от Вавилонската съблазън! Раздели пътищата на нечестивите от нашите пътища и събранията на нечестивите от нашите събрания. Защото едва сега сърцето ми позна колко голямо и страшно е Божието Негодувание. То задвижва неизменими

²⁹ (Евреи 10:26-27)

и необратими съдби. Понеже Отец е, Който е допуснал духът на Антихрист да завлича и съблазнява всичките човеци, които нямат непоколебим дух за Него...”

В отговор на думите ми Господ ме възправи на нозете ми. А след това започна да ми говори, като казваше:

“Както веднъж го рекох, така отново повтарям на теб и на цялата Си Църква, че Огънят на Негодуванието днес не пада така, щото всички да го видят, но пада така, щото да го видят разумните, а никой от нечестивите да не го усети, нито да проумее, че е станал предмет на Божия Гняв. Затова в края на тази Свята пророческа книга казвам на всички ви:

Възкачете се при Мен на Хълма и станете Жертви за Божието Свято дело! Защото измежду многото имена в Книгата на Живота, тия на Жертвите са най-дълбоки, понеже целият им живот е станал Исус! Възкачете се при Мен на Хълма и не се плашете от водите на Поруганието, но пребъдвайте в страх и трепет пред Отца Ми поради Огъня на Негодуванието. Възкачете се при Мен на Хълма и оставете нечестивите да вършат нечестието си, без да се взирате в делата им. Защото има Един, Който твърде внимателно се взира в делата им и с Огъня на Негодуванието Си определя сетнината им.

Който изпълни Призива Ми и научи така човеците, той няма да отпадне довека! Който не изпълни Призива Ми, и не научи така човеците, то името на такъв в Книгата на Живота избледнява и съвсем скоро ще стигне до изчезване!

Ето, изявих ви псалом на Поруганието и Негодуванието! В него е съдбата на Жертвите и в него са съдбите на нечестивите! И Оня, Който иде скоро, за сетен път ви предупреди чрез пророка Си!

Блажени всички, които Го чакат!

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”